

اجل به سر اغش آمد و داعی حق را لبیک گفت و از این دارفانی به دار باقی شتافت .
«حسن اعظام قدسی» معروف به «اعظام الوزاره» در خاطراتش تحت عنوان
«اتفاق و محضور غرب» می نویسد :

در همان موقعی که جشن عروسی و الاحضرت محمد رضا ولیعهد
بافوریه از مرکز به استانداری و فرمانداری فارس و شیراز بطور بخشنامه ابلاغ
شده بود و نویسنده با همراهی فرمانده قشون مشغول تهیه مقدمات
آن بوده و در استانداری شب جشن باشام از کلیه روساء و محترمین
شیراز دعوت شده بود شبی که فرمایش اعلام جشن و شبش
مهمانی خواهد بود ، خبر دادند آیت الله محلاتی فوت نمودند ،
و این خود واقعا مانند بمب ترکید و یک حالت متزلزلی برای
مأمورین دولت نسبت به جشن عروسی فراهم گردید .

در این ساعت یعنی از ساعت فوت آیت الله تا تقریبا اواخرهای
شب فرمانده قشون رئیس شهر بانی ، رئیس ژاندارمری در استانداری
مواجه با مراجعه کنندگان طبقات مختلف بودیم که برای کسب
تکلیف می آمدند . بالاخره قرار شد اصناف و طبقات دیگر بدون
شعارهای مذهبی از قبیل علم و بیرق بطور خیلی ساده حاضر و تشییع
جنازه به عمل آید و قرار شد اول آفتاب نویسنده و فرمانده قشون
و رئیس شهر بانی و رئیس ژاندارمری در منزل مرحوم آیت الله
حاضر و شرکت در تشییع جنازه نموده و ضمنا مراقب حفظ
انتظامات هم باشیم .

به همین ترتیب هم عمل گردید و طوری اسباب فراهم کردن حرکت
جنازه را نمودیم که وقتی که جنازه برای دفن حاضر شده بود
هنوز عده ای در حرکت بطرف منزل آیت الله بودند .

جنازه دفن و مردم با مذاکرات متصدیان متفرق و قرار شد ، شب
جشن که برگزار شد روز دیگر اهالی و اصناف برای برپا داشتن
ختم و نظاهرات آزاد باشند و در مسجد و کیل از طرف دولت
ختم گذارده و با کمال احترام با اجتماع عظیم برگزار گردید
و این اقدام در جامعه شیراز فوق العاده مورد توجه و تحسین قرار
گرفت و همه اظهار خرسندی نمودند (۱)

در این مصیبت عظمی نوحه سرائی و عزاداری دستجات و غاله و شیون اهالی
در تشییع جنازه آن مرحوم بحدی بود که شیراز را بلرزه در آورده بود با اینکه
مأموران دولتی می خواستند ، مراسم تشییع بخاطر مصادف بودن آن با جشن
عروسی ولیعهد ، بسیار ساده و بی سر و صدا برگزار شود ولی زهی خیال باطل ،
در آن شرایط که احساسات مذهبی به اوج رسیده بود ، چه نیروئی می توانست
جلو ایراز احساسات مردم را بگیرد و آنها را از نوحه سرائی و عزاداری بخاطر
در گذشت مرجع دینیشان باز دارد این بود جنازه آن مرحوم با کمال احترام
و شکوه فراوان در مقبره مخصوص متصل به بقعه امامزاده علی ابن حمزه در کنار
مزار عمویشان مرحوم آیت الله آقا میرزا ابراهیم محلاتی بخاک سپرده شد .

شعرا و سرایندگان نامدار خطه فارس اشعار نغز و بلنددی در مدح و ثناء و
تاریخ فوت آن مرحوم سرودمانند از جمله مرحوم علاء الدین حسین منصور
(رئیس الاطباء) در تاریخ فوت آیت الله میر و آقای آقا شیخ جعفر مجتهد محلاتی
چنین گفته است :

شورش تا آسمان برخاست از خلق زمین

تا ثریا از ثری بریاست فریاد و حنین

ای سحاب نوبهاری بر چمن اشکی قشان

خون بیارای آسمان وز دیده بر خلق زمین